

noget, der er Genftand for fri Paaligning. Det er en underlig Ting, fom hverken er Fugl eller Fift. Ganfte vift, de sædvanlige Vigningsmyndigheder ftulle vælge mellem de forftellige Sæfter, men de næringsdrivende ere ifølge § 1 delte i vilse Klaffer. Afgiften er forud beftemt til 10, 20, 50, 100, 200, 400, 600, 800, 1,000 eller 1,200 Kr. aarlig. Der tages ikke noget Mellemled, ingen Vigningsmyndighed har Ret til at fætte Beløbet imellem vilse Klaffer. Og dernæft er der fat den beftemte Grænfe, at over 1,200 Kr. kan man ikke gaa. Om der ogfaa er et meget stort Aktiefeltfab, der har Hundredefusinder i aarlig Indtægt, kan dette ftore Aktiefeltfab ikke beftattes med et højere Beløb end 1,200 Kr., ja, der er endogfaa enkelte Medlemmer i Udvalget, der mene, at det er alfor højt. Videre er der fat fom Grænfe, at denne Klaffedelning under ingen Omftændigheder maa gaa over 3 pCt. Derfom en Vigningsmyndighed har paalignet en Mand over 3 pCt. af hans Nettoindtægt, ftal man gaa ned indtil 3 pCt., uanfet om Kommunen øvrige Stattehdere fvare 10 pCt. Dernæft er det ikke alle næringsdrivende, man vil beftatte efter denne Lov, det er kun vilse Klaffer. De, der have Næring fom Landbrugere i en fremmed Kommune, ftulle ikke beftattes. I det Tilfælde, jeg nævnte før med Henfyn til et Gods i en fremmed Kommune, kan der heller ikke kræves Stat efter denne Lov. Endelig er der den Undtagelse, at de, der bo paa Frederiksberg og drive Næring i Rjøbenhavn, og omvendt, de, der bo i Rjøbenhavn og drive Næring paa Frederiksberg, ikke ftulle fvare denne Afgift. Jeg kan ikke forftaa hvorfør vilse Perfoner ftulle være begunftigede mere end de, der bo i Gentofte eller Sundbyerne eller et andet Sted i det øvrige Land. Hvorfør ftulle andre Stattehdere ikke blot fvare Stat i den Kommune, hvori de bo, og desuden en yderligere Stat i en fremmed Kommune, medens enhver, der bo i Rjøbenhavn eller paa Frederiksberg, i det Forhold, jeg har nævnt, er fri for denne Afgift. Jeg forftaar det ikke. Saa figer man, at man kan ikke gennemføre Beftemmeljerne om den mellemkommunale Bæftatning, det har ikke været muligt at finde en tilfredsftillende Løsning af dette Spørgsmaal. Desuagtet tager man dette

Spørgsmaal op her i den selv famme Lov. Den indeholder netop Regler for den mellemkommunale Bæftatning for Aktiefeltfabers Bedkommende. Men hvis man tror, at denne Fordeling er tilfredsftillende for Aktiefeltfabers Bedkommende, hvorfør ftulde den faa ikke være tilfredsftillende i det hele taget? Det forekommer mig, at det indeholder en Modftigelse, naar man paa den ene Side figer, at det hidtil ikke har været muligt at finde en tilfredsftillende Løsning af Spørgsmaalet om den mellemkommunale Stats Fordeling i det hele taget, og dog mener, at man finder en faadan tilfredsftillende Løsning her i dette Lovforflag for Aktiefeltfabers Bedkommende.

Jeg maa paa det beftemtteste udtale mig mod dette Forflag og tilraader mine Meningsfæller at ftemme mod det af to Grunde, for det første, fordi jeg finder Forflaget uretfærdigt til to Sider; der er uretfærdigt over for vilse Statthdere i Almindelighed, at de ftulle fvare Stat efter hele deres økonomifte Stilling i den Kommune, hvori de bo, og faa desforuden fvare en færlig Stat af den Næring, de drive i en fremmed Kommune; de ftulle alftaa have et færligt Tillæg fremfor alle andre. Dernæft er det uretfærdigt over for bedkommende Næringskommune, thi det er et Princip, fom har vundet almindelig Tilftlutning i forrige Dage — det lader til at det nu har forandret fig — at det eneste rationelle Grundlag for den perfonlige kommunalbæftatning er det, at enhver Indtægt, fom flyder i Næringskommunen, beftattes i denne Kommune i Forhold til Kommunens Behov og i Forhold til Kommunens øvrige Stattehdere. Gaar man ind paa dette Grundlag, er man inde paa en ligelig Fordeling med ensartede Regler for alle Stattehdere, og det har man, fom fagt, været enig om tidligere, men det fraviger man nu og figer, at den fremmede Kommune ftal beftatte en Indtægt, fom flyder i en anden Kommune i Forhold til den fremmede Kommunes Behov og i Forhold til den fremmede Kommunes Stattehdere. Det er ikke et rationelt Grundlag, og det er efter min Mening ikke retfærdigt. Det var den ene Grund, hvorfør jeg beftemt maa fraraade dette Forflag om Afgift af Næringsvirksomhed i vilse Tilfælde. Den anden Grund, og det er for mig den vigtig-